

Efter vor opfattelse er der altså her også tale om at gøre verden omkring os til en mere sikker verden at leve i.

Annette Just (FP):

Også Fremskridtspartiet kan selvfølgelig støtte de her to beslutningsforslag om et samarbejde med Kirgizstan og Kasakhstan.

Jeg synes, det er meget væsentligt navnlig efter den debat, vi lige har haft her i salen, at pointere at forudsætningen for at lave sådan en partnerskabsaftale og en samhandelsaftale – står det meget, meget klart og tydeligt lige fra begyndelsen – er, at de skal overholde menneskerettighederne, de skal overholde grænserne, de skal overholde de demokratiske regler, det er faktisk utrolig vigtigt, og det står i alle de partnerskabsaftaler, vi laver mellem EU og de tidligere sovjetiske lande. Og derfor tror jeg, at vi skal tænke os lidt om, også næste gang vi holder en stor debat om det sikkerhedspolitiske område i Europa.

Vi gør faktisk på alle mulige og umulige måder noget for at få det til at fungere, og det er vigtigt, fordi det er altså også mennesker, vi taler om her, det er befolkninger, der ønsker at leve i et demokratisk samfund. Vi skal gøre vort til, at det kan lade sig gøre, hvad enten de bliver NATO-medlemmer eller ej, det gør de her to sandsynligvis ikke, men de skal også have en mulighed for at opbygge deres eget land, og derfor er det vigtigt for Fremskridtspartiet, at vi siger ja hurtigst muligt.

Keld Albrechtsen (EL):

De to partnerskabsaftaler med Kasakhstan og Kirgizstan er grundlæggende af samme karakter som de aftaler, der for kort tid siden blev behandlet her i Folketinget i forhold til Rusland, Ukraine, Belarus (Hviderusland) og Moldova.

Enhedslisten går ind for, at de tidligere sovjetrepublikker skal have økonomisk bistand, og at de politiske forbindelser skal udvides og styrkes. Men ligesom det var tilfældet med de øvrige aftaler, er vi grundlæggende imod den type aftaler, som der her er tale om, de er jo gennemsyrede af, at de pågældende lande skal tilpasse sig vores økonomiske systemer, og det vil sige, at de er grundlæggende ulige af karakter.

EU dikterer de pågældende lande principperne for en kapitalistisk markedsøkonomi, endda i den særlige bureaukratiske form, som kendes i EU, og det vil sige, at de derigennem tvinges ind under den globale markedsøkonomi og i den

forbindelse også WTO. Det skal sammenholdes med, at man også på andre leder og kanter fører en tilsvarende politik i kraft af de betingelser for loven, bistand, handel og konkurrence osv., som WTO, Verdensbanken, Den Internationale Valutafond stiller til landene.

I partnerskabsaftalerne står der nogle principielle formuleringer om demokrati, respekt for menneskerettigheder og lignende. I den forbindelse kunne man måske godt rejse det spørgsmål, om det ikke var påkrævet med en undersøgelse af den netop afholdte valg i Kirgizstan; det er i hvert fald blevet antydnet, at der var problemer omkring den rette opgørelse af dette valg.

Vi mener, at man påtvinger disse lande betingelser, som er uacceptable for landenes befolkninger, som vil medføre en øget ulighed i disse lande, som vi allerede har set det i f.eks. Polen og andre østeuropæiske lande, hvor uligheden er vokset, fattigdommen er vokset, og hvor muligheden for at løse de sociale problemer bliver mindre. Det gælder selvfølgelig først og fremmest i de lande, som ansøger om optagelse i EU. De aspirerer jo til at overholde ØMU-betingelserne og får derfor forfærdelige sociale problemer. Men det er også noget, der gør sig gældende, om end altså ikke i helt så voldsom form, i partnerskabsaftalerne.

Samtidig gør man på den anden side for lidt for at sikre menneskerettighederne og demokratiet i forbindelse med disse her aftaler. Man gør altså for lidt på de, om jeg så må sige, gode områder og naturligvis for meget på de dårlige områder, tvangsområderne. Dette er at underlægge landene en bestemt asocial økonomisk model.

Derfor er Enhedslisten nødt til – hvor meget vi end går ind for et samarbejde med disse lande – at stemme imod de to beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er lige ved at sige: Nu kan det snart være nok med Enhedslisten!

Men lad mig dog blot spørge, om det virkelig kan være meningen, at Enhedslisten her fra Folketingets talerstol vil stå og sige, at de betingelser, der er i de partnerskabsaftaler, vi taler om her, er for hårde og for restriktive.

Hvis jeg blot må få lov at citere fra Partnerskabs- og Samarbejdsaftalens afsnit 1, artikel 2, at de almindelige principper, som er det generelle, og som går igen i alle de her aftaler, er, at man skal overholde »respekt for demokratiet«,